

Quæstionum, Et Resolutionvm Legalium Libri Duo

Quæstionum, Et Resolutionum Legalium Libri Duo - Quorum Prior in duas Partes divisus, continet Resolutiones Beneficiales, Canonicas Et Regulares: Secundus Controversias Civiles determinat

Tonduti, Pierre François de

Lugduni, 1683

Cap. LXXV. De resignatione mutua duorum beneficiorum, quæ tamen in effectu meta est permutatio: untrùm sit illicita, dum partes non exprimunt id fieri animo permutandi, quamvis inter se de ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98367](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98367)

Seraph. decis. 434. num. 1. & decis. 1451. num. 2. & decis. 1490. n. 3. & 5. & in recent. decis. 36. n. 7. part. 7.

5 Et quod plus est, sufficit probari per testes, quod dictum officium solitum sit concedi ad vitam, ut decisum fuit in eadem Rota d. decis. 622. num. 10. part. 3. lib. 3. quod solitum, cum bene in casu proposito probaretur, sequitur concessionem dicti officij ex defectu solemnitatum impugnari non posse.

6 Idque tantò magis, quia concessio illa facta fuit per totum capitulum: quod cum nunquam moriatur, concessio ad vitam valet irrevocabiliter, quamdiu vivit provisor. Afflict. decis. 101. num. 2. versic. fallit nisi fuisset. Gonzal. ad reg. 8. Cancellar. gloss. 5. §. 11. numero 21. quos citat & sequitur Gratian. d. cap. 167. numero 10. † Et probatur ex traditis per Cardin. Zabarell. consil. 95. versic. quod autem ratione potestatis, ubi dicitur, Prælatum posse, cum consensu collegij administrare quæcumque pertinentia ad Ecclesiam, etiam ardua, cap. novit, cap. quanto, & toto titulo de his que sunt à prælatis.

7 Et quamvis in aliquibus ex antiquis concessionibus, ad sit illa clausula, *quamdiu bene feceris, & fidelis eris*; & propterea ista ultima concessio non videatur valida, tanquam facta sub alia forma diversa ab antiqua, ad quam semper debet haberi respectus; tamen ad hoc dupliciter respondetur.

8 Primò, quod diversitas utriusque concessionis non reddit invalidam ultimam, sub diversa forma vel clausulis factam: sed hoc tantum operatur, ut ultima reducatur ad formam antiquæ, non tamen propterea redditur invalida, ut ex magis communi, & veriori sententia tradit Clar. in §. feudum, quest. 13. numero 7. versic. sed quid si alteret, & in §. emphyteusis, quest. 6. num. 2. versic. scias tamen.

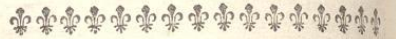
9 Secundò Respondetur omnes officiorum concessionibus, tam novas, quam antiquas, continere clausulam illam, *quoad vixeris*, cujus natura non alteratur per adjectionem sequentis, *donec fidelis eris, & bene feceris*: quæ non impedit quominus officium censeatur concessum ad vitam: sicuti etiam clausula, *ad beneplacitum*, quæ tamen non impedit perpetuitatem concessionis officij, ita ut non obstantibus illis clausulis, officialis sine culpa revocari non possit: ut testatur Mart. de claus. part. 2. claus. 1. n. 1. & 4. Ozalc. decis. 144. num. 13. & seq. Francisc. de Ponte in tract. de potest. Proregis, tit. 3. de electione officialium, in princip. num. 5. & ibi Thor. in addition. fol. mibi 29. num. 5.

10 † ubi loquitur de officialibus Baronum, qualis erat Graffarius provisor à collegio tanquam Barone & Domino jurisdictionali. Fontanel. de pact. nuptialib. claus. 4. gloss. 10. part. 1. num. 146. & seq. Mastil. de magistrat. lib. 1. cap. 27. n. 16. & seq. & n. 42. ubi loquitur de Barone, † qui si revocaret officialem suum, teneretur ad omnia reparationem tam in foro conscientie, quam in foro contentioso: clausula enim huiusmodi, *donec fidelis & obediens eris*, solum continet admonitionem quandam ad bene & fideliter se gerendum in exercitio officij: ut dicit Fontanel. loco citat. & Joseph. Ramon. consil. 35. num. 4. Adeo ut sine

12 iusta causa dictus Graffarius removeri non possit: † & illi competant remedia possessoria pro manutenzione in possessione sui officij: cap. ex tenore, de restitution. spoliat. Cevallos com. opin. quest. 425. n. 19. ubi dicit † huiusmodi officia, quamvis ad beneplacitum concessa, non posse vacare, nisi uno ex tribus modis: videlicet per obitum, renunciationem, vel delictum in officio commissum: in quibus casibus antequam privetur possessor, audiri debet in suis defensionibus per remedia juris ordinaria, etiam possessoria.

13 Et in omnem eventum, casu quo dictus Graffarius

sine culpa sua removeretur: Dixi illi competere actionem contra resignantem, saltem pro restitutione pretij, cui semper locus est; quamvis resignans solum promississet pro suo dato & facto tantum: & quamvis emptio fuisset facta à sciente, multò igitur magis, stante expressa conventionem de restituendo pretium, Surd. consil. 36. numero 22. Man. g. 1. de evict. quest. 57. numero 3.

CAPUT LXXV.

De resignatione mutua duorum beneficiorum, quæ tamen in effectu mera est permutatio; utrum sit illicita, dum partes non exprimunt id fieri animo permutandi; quamvis inter se de permutatione tractaverint. Et quod resignatio sit valida ea intentione facta, ut alicui, putà amico, vel alteri beneficium conferatur, etiam si talis amicus Episcopo nominetur, aut alteri collatori; dummodò nulla apponatur clausula, vel conditio necessitatem collationis importans.

SUMMARIUM.

- 1 Contractus do ut des, non est licitus, etiam si deus spirituale pro spirituali.
- 2 Licetum est alicui beneficium simpliciter resignare eo animo, ut collator illud alteri conferat, dummodo nullum fiat pactum.
- 3 In iis que ex sola Ecclesia constitutione prohibita sunt, non sufficit sola voluntas, nisi cum interveniat pactum.
- 4 Non est simonia, si quis mandatum faciat ad habere resignandum, & ad rogandum collatum ut tali beneficium conferat.
- 5 Verba illa, ad petendum & supplicandum, non important necessitatem conferendi.
- 6 Resignans libere potest significare collatori cuiuslibet beneficium resignatum conferri.
- 7 Non est necesse quod dum beneficium resignatur animo permutandi, exprimatur quod resignatio sit ex causa permutationis.
- 8 Permutantes debent mutuo resignare: & tractare possunt de mutuo resignando: & hoc etiam casu, licet non fuerit illud expressum in resignatione, valet resignatio: & secuta evictione beneficii, secundo adepti, licet redire ad primum.

Suppositum fuit in facto, Titium fecisse mandatum ad resignandum certum beneficium purè & libere in manibus Ordinarij, qui de illo preterea Sempronium; & eadem die Sempronius fecit mandatum ad resignandum purè, & libere aliud beneficium quod possidebat, in manibus Illustrissimi Domini Vicelegati, qui illud contulit Titio. Unde dubitatum fuit, utrum in illis provisionibus preestatur intervenisse pactio illicita, aut simonia necesse cum videatur adesse corresponsivitas, & velut quædam contractus innominatus, do ut des, † qui non est licitus, quamvis deus spirituale pro spirituali. Pet. de resig. benef. lib. 14. quest. 4. num. 3. ubi dicitur

Quæst. & Resol. benefic. Cap. LXXVI. 127

tur quod, renuntians in favorem alicujus, ut ille vel alius renuntiet illud beneficium in favorem ipsius, vel alterius, puta nepotis vel amici, dicitur simoniace renuntiare, ut tradunt DD. in *Clem. unica, de rer. permur.*

CAPUT LXXVI.

De notis, & stigmatibus in corpore personarum de maleficio accusatarum repertis, utrum solæ faciant indicium ad torturam? Et quibus indiciis concurrentibus, & utrum sufficiant ad condemnationem.

SUMMARIUM.

- 1 Stigmata in corpore maleficarum reperta, faciunt aliquod indicium contra ipsas.
- 2 Stigmata sunt in parte quæ sensu omnino destituta remanet, ope demonis.
- 3 Refertur sententia mentionem faciens istorum stigmatum, lata in Tribunali Sanctæ Inquisitionis Avenionensis, anno 1582.
- 4 Fabricenses qui olim dicerentur, & quæ illis stigmata inuri solerent.
- 5 Ex signo alicujus impresso, desumitur argumentum domini ejusdem.
- 6 Ex solo impressi stigmati indicio, nisi alia concurrant, iudex non debet reum torquere.
- 7 Indicia delicti quæ dicantur levia, quæ gravia, & quæ gravissima.
- 8 Indicia delicti quæ dicantur proxima, & quæ remota.
- 9 Indicium stigmati non est proximum, sed remotum.
- 10 Stigmata à maleficis demon quandoque transferri, vel in totum auferri.
- 11 Indicium stigmati non est grave, nec indubitatum, & in eo sæpe Chirurgi decipiuntur.
- 12 Sententia lata ex relatione peritorum, potest quandocumque retraheri per alias probationes.
- 13 Refertur historia cujusdam malefici, in quo Chirurgi valde discordes fuerunt.
- 14 Ex stigmatibus cum aliis adminiculis potest deveniri ad torturam.
- 15 Tortura magna, vel parva infertur propter gravitatem, aut levitatem indiciorum.
- 16 Concurrente mala fama inquisiti cum stigmatibus, potest deveniri ad torturam.
- 17 Ex solis stigmatibus nunquam deveniri potest ad condemnationem.
- 18 Presumptio quæ oritur ex stigmate, non est violenta, contra Bodinum.

Sæpius in sancto Inquisitionis tribunali occurrunt quæstiones circa notas, aut stigmata in corporibus maleficorum, seu maleficarum reperta: quæ ad tria capita reducuntur. Primò, utrum tales notæ indicium aliquod faciant. Secundò, utrum sufficiant ad torturam. Tertiò, utrum ex illis notis & stigmatibus, oriatur sufficiens & satis violenta præsumptio ad condemnationem. Quibus controversiis satisfacit per sequentes conclusiones.

Prima. Nullum est dubium, quin ex hujusmodi stigmatibus in corpore maleficarum repertis, oriatur indicium, seu præsumptio aliqua maleficii. Quia cum demon ex permissione divina applicando activa passivis possit, & soleat notas hujusmodi corporibus illorum imprimere, qui se ejus potestati supponunt, ut quotidiana docet experientia: inter va-